

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 21 grudnia 2023 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 1719/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903, z późn. zm.), w sprawie dotyczącej ustalenia:

I. W opisanym stanie faktycznym nr 1:

1a. - że w przypadku naklejania przez Wnioskodawcę etykiet z laminowanego papieru/tworzywa sztucznego z własnym oznaczeniem (rozumianym jako znak towarowy) Wnioskodawcy na uniwersalne (nieoznakowane) opakowania wymienione w sekcji I (z wyjątkiem pkt 2) załącznika nr 9 do ustawy, kupione od ich producenta/dystrybutora na rynku polskim, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane napoje lub produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy - uznają za prawidłową.

1b. - że w przypadku naklejania przez Wnioskodawcę etykiet z laminowanego papieru/tworzywa sztucznego z własnym oznaczeniem (rozumianym jako znak towarowy) Wnioskodawcy na uniwersalne (nieoznakowane) opakowania kupione od ich producenta/dystrybutora na rynku polskim wymienione w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9 do ustawy tj. paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy - uznają za nieprawidłową.

2a. - że w przypadku naklejania przez Wnioskodawcę etykiet z laminowanego papieru/tworzywa sztucznego oznaczonych danymi informacyjnymi dotyczącymi rodzaju lub cech charakterystycznych napoju/produktu na uniwersalne (nieoznakowane) opakowania, wymienione w sekcji I (z wyjątkiem pkt 2) załącznika nr 9 do ustawy, kupione od ich producenta/dystrybutora na rynku polskim, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane napoje lub produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy - uznają za prawidłową.

2b. - że w przypadku naklejania przez Wnioskodawcę etykiet z laminowanego papieru/tworzywa sztucznego oznaczonych danymi informacyjnymi dotyczącymi rodzaju lub cech charakterystycznych napoju/produktu na uniwersalne (nieoznakowane) opakowania kupione od ich producenta/dystrybutora na rynku polskim, wymienione w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9 do ustawy tj. paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane produkty spożywcze przeznaczone do

bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy - uznają za nieprawidłową.

3a. - że w przypadku stosowania nieoznakowanych, uniwersalnych opakowań wymienionych w sekcji I (z wyjątkiem pkt 2) załącznika nr 9 do ustawy, kupionych od ich producenta/dystrybutora na rynku polskim, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane napoje lub produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy - uznają za prawidłową.

3b. - że w przypadku stosowania nieoznakowanych, uniwersalnych opakowań kupionych od ich producenta/dystrybutora na rynku polskim wymienionych w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9 do ustawy tj. paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, nie będzie obowiązany do ponoszenia opłaty rocznej, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy - uznają za nieprawidłową.

II. W opisanym stanie faktycznym nr 2:

1. – że Wnioskodawca, w sytuacji obsługi gastronomicznej kantyn pracowniczych w przypadku gdy klienci kantyny mają opłacone posiłki w całości przez Zlecającego za wykonanie ww. obsługi, ma pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ustawy od Zlecającego jako użytkownika końcowego - uznają za prawidłową.
2. – że Wnioskodawca, w sytuacji obsługi gastronomicznej kantyn pracowniczych w przypadku gdy klienci kantyny dopłacają jakąś część kwoty do posiłku, ma pobrać opłatę o której mowa w art. 3b ww. ustawy, bezpośrednio od pracownika (klienta) jako użytkownika końcowego- uznają za prawidłową.

III. W opisanym stanie faktycznym nr 3:

że balony, wykonane przez krajowego producenta na zlecenie Wnioskodawcy, na potrzeby dekoracyjne i reklamowe Wnioskodawcy i wprowadzone do obrotu przez Wnioskodawcę podczas imprez firmowych, eventów, targów, które nie są celowo rozprowadzane wśród konsumentów korzystających ze stanowisk cateringowych, live cooking podlegają wyłączeniu z opłaty o której mowa w art. 3k ust. 2 ustawy jako balony o zastosowaniu profesjonalnym, o którym mowa w pkt 2 sekcji II Załącznika nr 9 do ww. ustawy- uznają za nieprawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 8 listopada 2023 roku. (data wpływu: 9 listopada 2023 roku) X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Pismem znak: OS-WP-II.310.12.2023.AM z 13 listopada 2023 r. wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy Prawo przedsiębiorców, do usunięcia braków poprzez uzupełnienie wniosku. Strona złożyła uzupełnienie wniosku 28 listopada 2023 r.

Strona przedłożyła przedmiotowy wniosek co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej”, w sprawie dotyczącej ustalenia ponoszenia i pobierania opłat w poniżej przedstawionych przez Stronę 3 stanach faktycznych.

Stan faktyczny nr 1 przedstawiony przez Stronę:

„X (zwany dalej Wnioskodawcą) prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obsłudze gastronomicznej kantyn pracowniczych w obiektach przemysłowych oraz obiektach biurowych prowadzonych przez Zleceniodawców. Spektrum świadczonych przez Wnioskodawcę usług skupia się na przygotowywaniu posiłków (procesy przetwórstwa żywności) w udostępnionych przez Zleceniodawców przestrzeniach na terenie ich biur, placówek, zakładów.

Posiłki oferowane są pracownikom Zleceniodawcy na zasadzie wystawek na ekspozycjach, gdzie każdy pracownik ma możliwość wybrania konkretnego zestawu z palety oferowanych dań i dodatków (w zakładach, w których Zleceniodawca udostępnia pomieszczenie kuchenne), lub

na zasadzie cateringu - dostarczanie gotowych posiłków z kuchni centralnych Wnioskodawcy bezpośrednio do Zleceniodawcy. Dania serwowane są zarówno „na miejscu” - przy wykorzystaniu wielorazowych talerzy i zestawów sztućców, jak i „na wynos”, po zapakowaniu ich m.in. w pojemniki z tworzywa sztucznego, z których to dania mogą zostać następnie bezpośrednio spożyte.

W ramach świadczonych usług gastronomicznych Wnioskodawca oferuje również pracownikom Zleceniodawcy sprzedaż napojów oferowanych w opakowaniach jednorazowych z tworzyw sztucznych. Część z opakowań na napoje posiada etykietę samoprzylepną z laminowanego papieru z logo (znakiem towarowym) Wnioskodawcy. Część opakowań na napoje posiada etykietę samoprzylepną z laminowanego papieru bez logo (znaku towarowego) Wnioskodawcy lecz z danymi informacyjnymi dotyczącymi rodzaju lub cech charakterystycznych napoju (np. sok z pomarańczy, fresh juice, informację o dacie produkcji, dacie ważności, kaloryczności oraz alergenach).

W ofercie Wnioskodawcy znajdują się również dania zimne w postaci różnego rodzaju tortilli, kanapek, sandwichy lub słodkich wypieków, które oferowane są w m.in. opakowaniach z tworzyw sztucznych - owijki. Niektóre z nich adekwatnie do opakowań na informacyjne lub etykiety z logo (znakiem towarowym) Wnioskodawcy.

Wszystkie opakowania, w które Wnioskodawca pakuje oferowane produkty są zamawiane od polskich dystrybutorów z rynku krajowego.

Wnioskodawca nie zamawia opakowań fabrycznie sygnowanych danymi firmowymi (np. kubek z wydrukowanym lub wytłoczonym logo -znakiem towarowym Wnioskodawcy, owijka z wydrukowanym lub wytłoczonym logo - znakiem towarowym Wnioskodawcy).”

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

1. Czy w przypadku naklejania przez Wnioskodawcę etykiet z laminowanego papieru/tworzywa sztucznego z własnym oznaczeniem (rozumianym jako znak towarowy) Wnioskodawcy na uniwersalne (nieoznakowane) opakowania wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903, ze zm.), kupione od ich producenta/dystrybutora, w które pakowane są przez Wnioskodawcę oferowane napoje lub produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 cyt. Ustawy, jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (ROP) ?
2. Czy w przypadku naklejania przez Wnioskodawcę etykiet z laminowanego papieru/tworzywa sztucznego oznaczonych danymi informacyjnymi dotyczącymi rodzaju lub cech charakterystycznych napoju/produktu na uniwersalne (nieoznakowane) opakowania, wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903, ze zm.), kupione od ich producenta/dystrybutora, w które pakowane są oferowane napoje lub produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 cyt. Ustawy, jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (ROP) ?
3. Czy w przypadku stosowania nieoznakowanych, uniwersalnych opakowań wymienionych w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903, ze zm.), kupionych od ich producenta/dystrybutora, w które pakowane są oferowane napoje lub produkty spożywcze przeznaczone do bezpośredniego spożycia, Wnioskodawca jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 cyt. Ustawy, jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do cyt. ustawy (ROP) ?

Stanowisko przedstawione przez Stronę.

Wnioskodawca nie będzie obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.).

Artykuł 2 pkt 9b ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.) – u.o.p. definiuje przedsiębiorcę podlegającego jej przepisom jako przedsiębiorcę, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, w tym m. in. wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ust. 1 i 2 ustawy z 30.06.2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

Definicja ta obejmuje więc przedsiębiorców, którzy zlecieli wytworzenie produktów objętych ww. ustawą i pod własną marką wprowadzają je do obrotu. Wprowadzenie do obrotu jest natomiast definiowane w art. 2 pkt 12a u.o.p. jako pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

W opisanym przypadku Wnioskodawca nie przywozi do kraju opakowań, nie wytwarza ich ani nie zamawia ich pod własnym, fabrycznym oznaczeniem. Umieszczenie etykiety na opakowaniu nie oznacza, że umieszczający ją jest traktowany jako przedsiębiorca wprowadzający te opakowania do obrotu. W związku z tym to przywożący do kraju opakowania objęte przepisami u.o.p. lub ich fabryczny, krajowy wytwórca jest traktowany w świetle przepisów u.o.p. jako wprowadzający je do obrotu. W związku z powyższym Wnioskodawca w tym przypadku jedynie nabywa produkty objęte przepisami u.o.p. od podmiotu wprowadzającego je do obrotu.

Ustawa o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.) nie obejmuje swym zakresem samych etykiet i w związku z tym Wnioskodawca, naklejając je na nabyte ówczasem od przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty (nieoznakowane opakowania), nie podlega jej przepisom.

Stan faktyczny nr 2 przedstawiony przez Stronę:

„X (zwany dalej Wnioskodawcą) prowadzi działalność gospodarczą polegającą na obsłudze gastronomicznej kantyn pracowniczych w obiektach przemysłowych oraz obiektach biurowych prowadzonych przez Zleceniodawców. Spektrum świadczonych przez Wnioskodawcę usług skupia się na przygotowywaniu posiłków (procesy przetwórstwa żywności) w udostępnionych przez Zleceniodawców przestrzeniach na terenie ich biur, placówek, zakładów.

Posiłki oferowane są pracownikom Zleceniodawcy na zasadzie wystawek na ekspozycjach, gdzie każdy pracownik ma możliwość wybrania konkretnego zestawu z palety oferowanych dań i dodatków (w zakładach, w których Zleceniodawca udostępnia pomieszczenie kuchenne), lub na zasadzie cateringu - dostarczanie gotowych posiłków z kuchni centralnych Wnioskodawcy bezpośrednio do Zleceniodawcy. Dania serwowane są zarówno „na miejscu” - przy wykorzystaniu wielorazowych talerzy i zestawów sztućców, jak i „na wynos”, po zapakowaniu ich m.in. w pojemniki z tworzywa sztucznego, z których to dania mogą zostać następnie bezpośrednio spożyte.

Koszt posiłków w zależności od zasad współpracy z danym Zleceniodawcą jest pokrywany przez Zleceniodawcę w całości lub w części lub bezpośrednio przez pracownika – bez dopłaty ze strony Zleceniodawcy.

Wnioskodawca świadcząc opisane usługi gastronomiczne w kantynie pracowniczej oferuje w niej żywność i napoje opakowane przez siebie w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903, ze zm.) – produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych są kupowane od ich dystrybutorów na rynku krajowym.”

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:

1. Czy Wnioskodawca, w sytuacji kiedy klienci kantyny mają opłacone posiłki w całości przez Zlecającego, ma pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ustawy (SUP), od Zlecającego?
2. Czy wnioskodawca, w sytuacji kiedy klienci kantyny dopłacają jakąś część kwoty do posiłku, ma pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ustawy (SUP), bezpośrednio od pracownika (klienta)?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

W przypadku całkowitego opłacania przez Zleceniodawcę posiłków pracownikom, Zleceniodawca jest użytkownikiem końcowym, od którego Wnioskodawca powinien pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.) od produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy. Użytkownik końcowy w art. 2 pkt 11ac ustawy definiowany jest jako podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje na żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży. Tym samym, definicja „użytkownika końcowego” nie wyklucza podmiotów nie będących osobami fizycznymi jako użytkowników końcowych. W przypadku całkowitego opłacania przez Zleceniodawcę posiłków pracownikom, są im jedynie wydawane posiłki będące przedmiotem transakcji handlowej (nabycia) zainicjonowanej przez Zleceniodawcę, z którym Wnioskodawca ma zawartą umowę na obsługę i prowadzenie kantyn pracowniczych w zakładzie. Zleceniodawca jest więc użytkownikiem końcowym, od którego Wnioskodawca powinien pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ust. 1 cyt. ustawy od produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy. W przypadku, w którym Zleceniodawca udostępnia swoim pracownikom możliwość w części odpłatnego nabycia napojów lub żywności, oferowanych na terenie Zakładu, w opakowaniach stanowiących produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6, opłata, o której mowa w art. 3b ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.), powinna zostać pobrana przez Wnioskodawcę bezpośrednio od pracownika. Użytkownik końcowy w art. 2 pkt 11ac ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.), definiowany jest jako podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje na żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży. W przypadku częściowego opłacania przez Zleceniodawcę posiłków pracownikom, jest im jedynie udostępniana możliwość kupna posiłku po preferencyjnej stawce, której część pokrywa Zleceniodawca. Transakcja handlowa (nabycie) wykonywana jest między Wnioskodawcą a pracownikiem. Pracownik więc jest użytkownikiem końcowym, od którego Wnioskodawca powinien pobrać opłatę, o której mowa w art. 3b ust. 1 cyt. ustawy od produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do tej ustawy. Dopłata części należności za wydane pracownikom posiłki wykonywana przez Zlecającego na rzecz Wnioskodawcy nie jest bezpośrednim nabyciem produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoju lub żywności w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Stan faktyczny nr 3 przedstawiony przez Stronę:

“X (zwany dalej Wnioskodawcą) w trakcie imprez firmowych, eventów, targów świadczy na rzecz Zleceniodawcy usługi cateringowe, live cooking. W trakcie realizacji usług, w celach dekoracyjnych stanowisk Wnioskodawcy stosowane są balony z oznakowaniem (rozumianym jako znak towarowy) Wnioskodawcy lub Zamawiającego. Balony z odpowiednim oznakowaniem zamawiane są od krajowego producenta według indywidualnych zamówień. Balony nie są zamawiane w celu rozprowadzania ich konsumentom a jedynie w celach dekoracyjnych stanowisk cateringowych oraz reklamowych.”

W tak przedstawionym stanie faktycznym Strona powzięła następujące wątpliwości:
Czy balony wprowadzone do obrotu na ww. potrzeby dekoracyjne, reklamowe podczas imprez firmowych, eventów, targów itp., które nie są rozprowadzane konsumentom korzystającym ze stanowisk cateringowych, live cooking podlegają wyłączeniu z opłaty o której mowa w art. 3k ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903, ze zm.) (ROP) jako balony o zastosowaniu profesjonalnym, o którym mowa w pkt 2 sekcji II Załącznika nr 9 do cyt. ustawy?

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

Balony, o których mowa w pytaniu podlegają wyłączeniu z ponoszenia corocznej opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.) (ROP).

Zgodnie z pkt. 2 załącznika nr 9, sekcja II do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.) opłatą o której mowa w art. 3k ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. 2020 poz. 1903 ze zm.) (ROP) objęte są balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów. Zastosowane w trakcie świadczonych przez Wnioskodawcę usług balonów w celach reklamowych, promocyjnych, dekoracyjnych, ma charakter uzupełnienia profesjonalnej usługi gastronomicznej np. umieszczanie balonów przy stanowiskach „live cooking”, standach cateringowych. Balony w tym przypadku nie są celowo rozprowadzane wśród konsumentów (np. rozdawane do oferowanych zestawów w dań, poczęstunków etc.) a jedynie w celu wyeksponowania stanowisk, na których oferowane są posiłki przez Wnioskodawcę.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

W art. 3 pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko zdefiniowano „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”, przez który rozumieć należy produkt w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. Jednocześnie, w załączniku E w cz. I wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 8 ust. 2 Dyrektywy, dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Powołany przepis wskazuje, że państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby producenci przedmiotowych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz c) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania. Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w załączniku E w cz. I Dyrektywy, w całości przeniesiono do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (załącznik nr 9).

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 1 w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z

późn. zm.), w pierwszej kolejności zdefiniowania wymaga zatem, zawarte w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, pojęcie przedsiębiorcy z art. 2 pkt 9b ustawy o opłacie produktowej – przez które rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.⁽¹³⁾), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 324, z 2022 r. poz. 2185 oraz z 2023 r. poz. 588), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 2 pkt 12a ww. ustawy, wprowadzeniem do obrotu jest pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Art. 3k ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu;

a przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcji II załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.

Przy czym sekcja III załącznika nr 9 dotyczy wyrobów tytoniowych z filtrami zawierającymi tworzywa sztuczne i filtry zawierające tworzywa sztuczne sprzedawane do używania łącznie z wyrobami tytoniowymi, których nie dotyczy niniejszy wniosek.

W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do pierwszego stanu faktycznego opisanego we wniosku, należy stwierdzić, iż Wnioskodawcy nie uznaje się za przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w sekcji I (z wyjątkiem pkt 2), gdyż swoje posiłki i napoje pakuje w opakowania będące produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w sekcji I (z wyjątkiem pkt 2), kupowanymi od producentów lub dystrybutorów na rynku polskim. Natomiast wyjątkowo w przypadku paczek i owijek wykonanych z elastycznych materiałów zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki, o których mowa w sekcji I pkt 2 załącznika nr 9, chodzi o paczki i owijki z żywnością (a nie paczki i owijki puste). Wnioskodawca jako producent tej żywności i pakujący tę żywność jest wprowadzającym do obrotu tego typu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci paczek i owijek wykonanych z elastycznych materiałów zawierających żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki.

W przypadku opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o opłacie produktowej dla sekcji I (z wyjątkiem pkt 2) załącznika nr 9 Wnioskodawca zgodnie z brzmieniem przepisów wynikających z art. 2 pkt 9b i pkt 12a, nie jest zobowiązany do jej ponoszenia, a dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z pkt 2 sekcji I – jest obowiązany do jej

ponoszenia.

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 2 przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 2 pkt 11 ac ww. ustawy, przez użytkownika końcowego rozumie się podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży.

Art. 3b ustawy o opłacie produktowej wskazuje na obowiązek poboru opłaty przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ww. ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach.

Zgodnie z art. 2 pkt 11ac i art. 3b ww. ustawy, w przypadku świadczenia usługi gastronomicznej przez Wnioskodawcę na rzecz Zleceniodawcy w postaci sprzedaży produktów wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy, w przypadku, kiedy w całości opłacane są posiłki pracownikom przez Zleceniodawcę to Zleceniodawca jest użytkownikiem końcowym od którego Wnioskodawca jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy przy sprzedaży produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z załącznika nr 6.

Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 11ac i art. 3b ww. ustawy, w przypadku świadczenia usługi gastronomicznej przez Wnioskodawcę na rzecz Zleceniodawcy w postaci sprzedaży produktów wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy, w przypadku tylko częściowego opłacenia posiłków pracownikom przez Zleceniodawcę i konieczności dokonywania przez pracownika zapłaty za napój lub żywność, to pracownik jest użytkownikiem końcowym od którego Wnioskodawca bezpośrednio jest zobowiązany do pobrania opłaty, o której mowa w art. 3b ww. ustawy przy sprzedaży produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z załącznika nr 6.

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nr 3 przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1903 z późn. zm.).

Do balonów, które można uznać za przeznaczone do zastosowania przemysłowego lub profesjonalnego, zwolnionych z regulacji ww. ustawy należy zaliczyć m. in. balony i patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, służące do przemysłowych lub profesjonalnych zastosowań, np. balony do celów badawczych, balony meteorologiczne, dekoracje przemysłowe, profesjonalne, czyli te balony które nie są rozprowadzane wśród konsumentów indywidualnych.

Natomiast przy balonach wprowadzonych do obrotu przez Wnioskodawcę wykonanych przez producenta krajowego na zlecenie Wnioskodawcy i stosowanych np. na potrzeby dekoracyjne, reklamowe podczas imprez firmowych, eventów, targów itp., które nie są celowo rozprowadzane wśród konsumentów korzystających ze stanowisk cateringowych, live cooking, ale mogą do nich trafić w trakcie takich wydarzeń jako do osób indywidualnych, należy uznać, że są one objęte regulacjami ww. ustawy, czyli nie podlegają wyłączeniu z opłaty, o której mowa w art. 3k ust. 2 ww. ustawy.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionych przez Wnioskodawcę i przytoczonych w treści decyzji trzech stanów faktycznych i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.